

konsoliderer sig, at man maa nære nogen Betænkelse ved at fjerne begge Beløb fra Statskassen. Men i øvrigt mener jeg ikke, som man ellers kunde antage efter Bemærkninger i Venstrepresen, at det kan være utvivlsomt, at Motoromsætningsskatten retteligt bør tilfalde Kommunerne. Naar jeg ikke har den Opfattelse, er Grunden dertil i ikke ringe Grad dette, at Grundlaget for denne Skat efter min Mening maa karakteriseres som et Luksusmoment, i Modsætning til den almindelige Automobilskat, som jo i hvert Fald efter Evne er lagt efter, at den skulde svare til det Slid, de paagældende Vogne forårsager paa Vejene. Den sidste Skat gaar jo praktisk talt fuldt ud til Kommunerne, enten til Købstad- eller Amtskommunerne. Motoromsætningsskatten er altsaa hidtil gaaet til Staten, og jeg mener paa Grund af dens Karakter, at den ogsaa retteligt er en Statsindtægt. Det vil vides, at Motoromsætningsskatten kun svares af Personvogne, ikke af Lastvogne; heri ligger sikkert i høj Grad dette, at man har villet understrege, at der netop i Motoromsætningsskatten i høj Grad skulde være et Luksusmoment. Man har fra forskellig Side villet sige, at den almindelige Automobilskat, man har, i alt for ringe Grad dækker Sliddet paa Vejene, og der er om dette Forhold nedsat en Kommission af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, en Kommission, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem. Jeg tror at turde sige, at der i denne Kommission, som jo ganske rigtig endnu ikke har afsluttet sine Forhandlinger — hvornaar dette vil ske, skal jeg i øvrigt ikke kunne sige. —, er Stemningen i alt væsentligt for at tilrettelægge den almindelige Automobilskat saaledes, at Sliddet paa Vejene herigennem betales. Man har kunnet faa det Indtryk af forskellige ærede Medlemmers Udtalelser, at det Slid, som forårsages af Bilerne, i en ganske kolossal Grad overstiger, hvad Automobilskatten giver. Jeg tror, dette er at være alt for voldsomt i sin Takseren af, hvor meget Bilerne slider, og navnlig er det at tage alt for lidt Hensyn til det meget store Millionbeløb, Automobilskatten giver, idet den vistnok for indværende Aar kan antages at ville give op imod 18 Mill. Kr. Vel tror jeg, der er Sandsynlighed for, at dette ikke fuldt dækker Sliddet paa Vejene, men paa den anden Side maa jeg dog hævde, at det sikkert rækker et meget godt Stykke i Retning af at dække. Jeg vil, som sagt, antage, at der i Kommissionen vil blive stillet Forslag om at forhøje Skatten saaledes, at det kan an-

tages, at der herigennem faas en rimelig Indtægt til Betaling af det Slid, Bilerne forårsager. Jeg mener, at dette er den rigtige Vej at gaa med Hensyn til at skaffe Kommunerne den Indtægt, de bør have gennem Automobilerne. Jeg mener derimod, som jeg allerede tidligere har sagt, at Motoromsætningsskatten i Kraft af hele den Form, den har, ikke er en Skat, der med Rimelighed kan benyttes til Dækning af Sliddet.

Tilbage bliver for saa vidt et Princip, det nemlig at overføre visse Statsudgifter til Kommunerne, og her maa jeg som min almindelige Opfattelse holde for, at dette er en ret farlig Vej at betænde. Naar man en Gang er begyndt med at give ret store Millionbeløb til Kommunerne, bliver der, som enhver vil kunne forstaa, i Virkeligheden til sidst ingen Grænse for, hvor store Millionbeløb man paa den Maade vil kunne finde det rimeligt at overføre til Kommunerne, og det mener jeg er en uheldig Vej at gaa. Vil Staten lette Kommunens Udgifter, f. Eks. til forskellige sociale Udgifter, mener jeg det rigtigere at sætte den Procent, Staten giver til disse Udgifter, op, alt efter som man nu mener at have Raad til det, men vilkaarligt at tage 10, 20, 30, 40, 50 Millioner, alt efter som man nu har Millioner til Disposition, og efter skematiske Regler give dem ud til Kommunerne, tror jeg er en forkert Vej at gaa. Det vil virke til, at Kommunalbestyrelserne i ringere Grad, end ønskeligt er, vil have den fulde Forstaaelse af det Ansvar, de sidder med, naar de nu en Gang administrerer Kommunens Forhold, saa ogsaa af rent principielle Grunde mener jeg ikke, at Motoromsætningsskatten bør tilføres Kommunerne.

Med disse Bemærkninger skal jeg forlade den Del af Finansloven, som har Forbindelse med Formueparagraffen, og vende mig til Driftsregnskabet og skal da meget summarisk fremsætte nogle faa Bemærkninger om de tre Aar, man almindeligvis behandler under en Finanslovdebat, nemlig Statsregnskabet for 1925—26, Finansloven for 1926—27 og det Finanslovsforslag, som er fremlagt, gældende for 1927—28. Statsregnskabet for 1925—26 fremtræder jo med et Overskud paa godt og vel 1 Mill. Kr. Naar dette tilsyneladende nogenlunde gode Resultat fremkommer, har det sin Grund i, at Skatterne er gaaet ind med et langt større Beløb end opført paa det oprindelige Finanslovsforslag, nemlig med 406 Mill. Kr. i Stedet for som antaget 391 Mill. Kr. Til